

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 17C/152/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612216026
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gabrielová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6612216026.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Andreou Gabrielovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko s.r.o. so sídlom Bratislava, Grösslingova 4 proti žalovanému Slovenská republika za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073 v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a .**

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na Okresnom súde Lučenec žaloby na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré boli vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 17C/152/2012, 17C/158/2012, 17C/161/2012, 17C/163/2012, 17C/165/2012, 17C/168/2012, 17C/171/2012, 17C/172/2012. Uznesením č.k. 17C/152/2012-23 zo dňa 06.06.2013 súd spojil konania na spoločné konania, ktoré je vedené pod sp.zn. 17C/152/2012. Uznesenie nadobudlo platnosť dňa 12.06.2013.

Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V súlade s pravidlami riadneho hospodárenia, ako oprávnený subjekt veriteľ zo Zmluvy o úvere navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a to z dôvodu, že zo strany dlžníka neboli rešpektované zmluvné dojednania a zákonné ustanovenia. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nesplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, kde dlžníčkou bola B. V., nar. XX.XX.XXXX, (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 17C/152/2012, sp.zn. 5Er/257/2011); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, kde dlžníčkou bola V. B., nar. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 17C/158/2012, sp.zn. 8Er/616/2011); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, kde dlžníčkou bola M. Y., nar. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 17C/161/2012, sp.zn. 21Er/109/2012); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, kde dlžníkom bol J. F., nar. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 17C/163/2012, sp.zn. 6Er/1108/2010); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX kde dlžníčkou bola Z. Š., nar. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 17C/165/2012, sp.zn. 5Er/236/2011); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX, kde dlžníčkou bola J. F., nar. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 17C/168/2012, sp.zn. 13Er/935/2010); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX, kde dlžníčkou bola M. V., nar. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 17C/171/2012, sp.zn. 21Er/568/2011) a vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX, kde dlžníčkou bola Z. P., nar. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 17C/172/2012, sp.zn. 5Er/569/2011).

Súdny exekútor požiadal Okresný súd Lučenec o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel uvedených v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2011 a od 01.06.2010 do 31.05.2011 je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zaťaženia a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Žalobca uviedol, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu. V predmetom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré by mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňujú náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Majetková škoda, ktorá mu vznikla predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občiansko-súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá.

Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná práva úprava. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušovanie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie.

Ďalej dodal, že postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval. Preto je nutné deklarovať porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože súdna ochrana nebola poskytnutá v zákonom predpokladanej kvalite, deklarovať porušenie princípov

právneho štátu, nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu, ktorá mu bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením jeho práv uvedených vyššie.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. V prvom rade poukázal na zmätočnosť samotného návrhu žalobcu. V žalobnom návrhu sa v tomto prípade vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že žalobca nedokázal uviesť ani len spisovú značku príslušného exekučného konania, pod ktorou je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje, ako dátum doručenia podania na súd, ktoré majú výzvam pre posúdenie celej veci a dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Vo všeobecnosti musí namietiť, že žalobca nepredložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania a vznik skutočnej škody nemajetkovej ujmy. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať žalobca sám.

Poukázal aj na to, že nie jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalobca uvádza rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Z takto formulovanej žaloby nie je jednoznačne jasné na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobe sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza z ktorého titulu/titulov si uplatňuje svoj nárok. Nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Čo sa týka uvádzaných prietahov v konaní, v prvom rade je potrebné poznamenať, že žaloba neuvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie želaného stavu. Žalobca neuviedol ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovanej, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušnom konaní predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Judikatúra Ústavného súdu SR konkrétne v náleze z 03.05.2011 č.k. III. ÚS 69/2011-25 taktiež poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady *vigilantibus iura* (každý nech si stráži svoje právo). To, že tak žalobca nekonal, je možné pripísať iba jemu. V druhom rade, má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd Slovenskej republiky.

Žalovaný poukazuje na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 bola Okresnému súdu doručená žaloba vo veci, je zrejmé, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr. Z ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti (doručenia na príslušný orgán) o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré adresoval žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody mu bola doručená všeobecná odpoveď, kde žalobca nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, uviesť skutočnosť, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktoré prerokovanie sám požiadal, preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Zákon č. 514/2013 Z.z. ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

- 1/nezákonné rozhodnutie, resp. neprávny úradný postup,
- 2/vznik škody,
- 3/príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. neprávny úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

K nesprávnemu úradnému postupu - rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia po 15 dňovej lehote poukázal na to, že prax ukázala už dávnejšie, že lehote na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica, alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1, písm. c) Zák.č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní.

Samotný žalobca uvádza znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 „súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 Zák.č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu zo zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2, písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor v žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie“. Ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znie: „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených „.

Z týchto ustanovení jednoznačne vyplýva skutočnosť, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu, ako o exekučnom titule. Toto znenie je účinné od 01.06.2011, kedy bol Exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z.z. čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15 dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá žiadnu oporu v zákone.

Pred 01.06.2011 § 41 ods. 2, písm. d) Exekučného poriadku znel „ vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. V samotnej dôvodovej správe, je k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 , písm. d) Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok, ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky, ako zákonodarný zbor SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová „ rozhodnutí rozhodcovských súdov“, predstavovalo len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia žalobcu je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodarca, nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 , písm. d) Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 01.06.2011.

Vo všeobecnosti je taktiež potrebné poukázať na judikatúru ústavného súdu sp.zn. I. ÚS 16/02, ktorá konštatuje, že „Pri posúdení, či došlo, alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v Ústave, alebo v zákone (napr. rozhodnutie Ústavného súdu sp.zn. II. ÚS 64/1997 na ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje), ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v iných prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy (I.ÚS 63/00).“

Z uvedeného vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodnutia o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Žalobca v súvislosti so zamietnutím návrhu na vydanie poverenia uplatňuje svoj nárok titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý podľa neho spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov. Je nepochybné, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok, by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon

neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť s príslušným orgánom. S/d, ktorý rozhoduje o náhrade škody je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Žalovaný poukázal na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011. Z uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení, alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietaných žalobcom splnená. Predmetné rozhodnutie okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň jeho zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Ide o namietanie samotného rozhodnutia, a preto nie je možné hovoriť o nesprávnom úradnom postupe.

Zároveň v tejto súvislosti poukázal na tú skutočnosť, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2, písm. c) a d) Exekučného poriadku). Ak ho súd nepoverí, 15 - dňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

Žalobca ďalej uvádza, že súd prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal „opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu“. V tejto veci je potrebné uviesť, že v zmysle uznesenia Ústavného súdu sa 03.03.2011 č.k. IV.ÚS 60/2011-13, uznesenia NS SR z 13.10.2011 sp.zn. 3Cdo/146/2011, uznesenia NS SR z 26.09.2011 sp.zn. 3MCdo/11/2010 a uznesenia NS SR z 29.03.2011 sp.zn. 5Cdo/291/2010 vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca na niektorých miestach vo svojom žalobnom návrhu namieta prieťahy v konaní, žalovaná odkazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúcu v zbytočných prieťahoch v konaní.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, v žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Ako vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom v niektorých žalobách k nesprávne úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie, alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia), rozhodnutia.

Ak teda mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to po 15- dňovej lehote, lehota na uplatnenie

tohto nároku uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009 (t.j. tri roky pred dňom, kedy mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha náhrady materiálnej škody vo výške istiny s príslušenstvom vymáhanej od povinného. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje je možné považovať za hypotetické. Čo sa týka prípadov uplatnenia majetkovej škody vo výške istiny s príslušenstvom je potrebné poukázať na nasledovné. Žalobca v prvom rade nepreukázal existenciu dlžníka, ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha. V druhom rade nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a v treťom rade ani nevykonal pohľadávky. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že nie je možné vymôcť pohľadávku od dlžníka žalobcu a k tvrdeniu, že rozhodnutie v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia spôsobuje nevykonalosť pohľadávky, poukázal žalovaný na to, že rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku rez iudicatae pre uplatnenie nároku žalobcu na súde. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru zaoberajúcu sa touto otázkou napr. uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 31.05.2012 sp.zn. 10CoE 308/2011, či uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 10.07.2012 sp.zn. 12CoE/94/2012. Žalobca mal možnosť získať iný exekučný titul a to napr. podaním návrhu na začatie konania, resp. platobným rozkazom, čo nevykonal a svojou nečinnosťou sám prispel k situácii, ktorú v žalobách namieta. Na základe všetkých uvedených skutočností je toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

Žalobca sa vo svojej žalobe domáhal aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20% z istiny a príslušenstva, ktorá má byť spravodlivou satisfakciou za utrpený zásah do základných práv a má kompenzovať každé porušenie práva na súdnu ochranu, ktoré žalobca uplatňoval podaním návrhu na začatie občianskeho súdneho konania. Poukázal na ustanovenie § 17 ods. 2 Zák. č. 514/2003 Z.z. § 17 ods. 3 Zák.č. 514/2004 Z.z. V prvom rade je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku NS ČR sp.zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Žalobca uvádza aj „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“, ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Taktiež žalobca nespresnil v čom a ako situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu“. V druhom rade požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20% z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami, či rozumnou úvahou za krajne nesprávny spôsob určenia náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody. Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z tohto dôvodu žalovaný nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Žalovaný poukázal na potrebu zohľadnenia vyššie citovaného ustanovenia, ako aj ustanovenia § 17 ods. 2 a 3 Zák.č. 514/2003 Z.z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, resp. o výške takejto náhrady.

V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky

štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

V tejto súvislosti upozorňuje a ako prílohu tohto vyjadrenia dokladá list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010) 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť Slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podľa čl. 267 ZFEU podal Krajský súd v Prešove (Vec C-76/10).

Je zrejmé, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie nízkoprijímových osôb.

Zastáva názor, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujú ustanovenia § 17 ods. 3 Zák.č. 517/2003 Z.z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcej neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť podľa žalovaného žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1, § 9 ods. 4 Zák.č. 514/2003 Z.z. je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa Zák.č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu/nezákonného rozhodnutia, vzniku škody, či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami.

Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) prechádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností je toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik, ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov. Stav, v ktorom sa žalobca ocitol si zavinil sám a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv a najmä je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody, alebo nemajetkovej ujmy. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. považuje žalobu za právne neopodstatnenú.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho zástupu, ako aj v neprítomnosti žalovaného. Právny zástupca žalovaného elektronickým podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.03.2014 požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, žiadal prerušiť konanie do

právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, v ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyklúčenia sudcu povereného prejednávaniu veci. V danom prípade zaujatosť vec prejednávanej zákonného sudcu žalobca namietal už v návrhu na začatie konania. Taktiež navrhol prerušiť predmetné konanie. O jeho námietke bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24.10.2013 v konaní č.k. 17Co/607/2013, ako súdom nadriadeným postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p. Vo veciach, ktoré sa pôvodne viedli na tunajšom súde pod sp.zn. 17C/152/2012, 17C/158/2012, 17C/161/2012, 17C/163/2012, 17C/165/2012, 17C/168/2012, 17C/171/2012 a 17C/172/2012 zákonný sudca nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania týchto vecí, keďže nebol zákonným sudcom v exekučných veciach, v ktorých podľa tvrdenia žalobcu nebolo rozhodnuté o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. Vzhľadom na uvedené, keďže žalobca si uplatnil svoje zákonné právo namietat' nestrannosť súdu a o jeho námietke bolo už aj zákonným postupom rozhodnuté, súd nevidel dôvody pre prerušenie konania .

Vo veci bolo vykonané dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisového materiálu a bol zistený nasledovný skutkový a právny stav:

Z pripojeného spisu sp.zn. 5Er/257/2011 bolo zistené, že dňa 04.04.2011 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 23.03.2011. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO 35 922 761, sp.zn. SR 13234/10 zo dňa 21.01.2011 a Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. O návrhu na vydanie poverenia exekučný súd rozhodol uznesením sp.zn. 5Er/257/2011-10 dňa 07.06.2011, právoplatným dňa 01.07.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod sp.zn. EX 4860/11 zamietol. Uznesením zo dňa 29.09.2011 č.k. 5Er/257/2011-15, právoplatným dňa 27.10.2011 exekučný súd exekučné konanie vedené u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod č.k. EX 4860/2011 zastavil a vyslovil, že povinný a súdny exekútor nemajú právo na náhradu trov konania. Návrhom vedeným na Okresnom súde v Lučenci sp.zn. 17C/152/2012 (5Er/257/2011) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 4 555,- eura a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 911,00 eura.

Z pripojeného spisu sp.zn. 8Er/616/2011 súd zistil, že dňa 05.08.2011 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 31.05.2011. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, sp.zn. SR 14975/10 zo dňa 16.02.2011 a Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. O návrhu na vydanie poverenia exekučný súd rozhodol uznesením sp.zn. 8Er/616/2010-10 zo dňa 22.08.2011, právoplatným dňa 14.10.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp.zn. EX 8036/11 zo dňa 28.07.2011 zamietol. Uznesením zo dňa 04.11.2011 sp.zn. 8Er/616/2011-17 právoplatným dňa 27.12.2011 exekučný súd exekučné konanie vykonávané súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp.zn. EX 8034/11 zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Návrhom vedeným na Okresnom súde v Lučenci sp.zn. 17C/158/2012 (8Er/616/2011) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody 4 391,92 eura a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 878,38 eura.

Z pripojeného spisu sp.zn. 21Er/109/2011 súd zistil, že dňa 09.02.2011 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 20.01.2011. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, sp.zn. SR 10246/10 zo dňa 27.10.2010 a Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. O návrhu na vydanie poverenia exekučný súd rozhodol uznesením sp.zn. 21Er/109/2011-11 zo dňa 18.03.2011, právoplatným dňa 11.04.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp.zn. EX 1189/11 zamietol. Uznesením zo dňa 27.04.2011 sp.zn. 21Er/109/2011-11 právoplatným dňa 18.05.2011 exekučný súd exekučné konanie vykonávané súdnym exekútorom JUDr.

Rudolfom Krutým pod sp.zn. EX 1189/11 zastavil a vyslovil, že súdny exekútor nemá právo na náhradu trov konania. Návrhom vedeným na Okresnom súde v Lučenci sp.zn. 17C/161/2012 (21Er/109/2012) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 3 012,57 eura a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 602,51 eura.

Z pripojeného spisu sp.zn. 6Er/1108/2010 súd zistil, že dňa 25.11.2010 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 07.09.2010. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, sp.zn. SR 06037/10 zo dňa 27.07.2010 a Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. O návrhu na vydanie poverenia exekučný súd rozhodol uznesením sp.zn. 6Er/1108/2010-10 zo dňa 21.01.2011, právoplatným dňa 15.02.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp.zn. EX 14077/10 zamietol. Uznesením zo dňa 27.09.2011 sp.zn. 6Er/1108/2010-14 právoplatným dňa 18.10.2011 exekučný súd exekučné konanie vykonávané súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp.zn. EX 14077/10 zastavil, povinnému a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Návrhom vedeným na Okresnom súde v Lučenci sp.zn. 17C/163/2012 (6Er/1108/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 1 420,04 eura a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 284,01 eura.

Z pripojeného spisu sp.zn. 5Er/236/2011 súd zistil, že dňa 25.03.2011 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 08.03.2011. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, sp.zn. SR 13022/10 zo dňa 30.12.2010 a Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. O návrhu na vydanie poverenia exekučný súd rozhodol uznesením sp.zn. 5Er/236/2011-11 zo dňa 07.06.2011, právoplatným dňa 01.07.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp.zn. EX 4626/2011 zamietol. Uznesením zo dňa 29.09.2011 sp.zn. 5Er/236/2011-16 právoplatným dňa 27.10.2011 exekučný súd exekučné konanie vykonávané súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp.zn. EX 4626/11 exekučný súd zastavil a vyslovil, že povinný a súdny exekútor nemajú právo na náhradu trov konania. Návrhom vedeným na Okresnom súde v Lučenci sp.zn. 17C/165/2012 (5Er/236/2011) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 8 775,92 eura a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 1 755,18 eura.

Z pripojeného spisu sp.zn. 13Er/935/2010 bolo zistené, že dňa 23.09.2010 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý návrh bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 23.07.2010. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou a.s. so sídlom Bratislava, Karloveské rameno 8, IČO: 35 922 761 sp.zn. SR 20618/09 zo dňa 18.03.2010 a Zmluva o úvere č. XXXXXXXX. O návrhu na vydanie poverenia exekučný súd rozhodol uznesením sp.zn. 13Er/935/2010-10 zo dňa 22.10.2010 právoplatného dňa 30.03.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23.02.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp.zn. EX 10818/10 zo dňa 16.08.2010 zamietnuť. Uznesením sp.zn. 13Er/935/2010-44 zo dňa 08.04.2011, právoplatným dňa 03.05.2011 exekučný súd exekučné konanie vykonávané súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým sp.zn. EX 10818/10 zastavil a vyslovil, že súdny exekútor nemá právo na náhradu trov exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 17C/168/2012 (13Er/935/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 2 688,91 eura a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 537,78 eura.

Z pripojeného spisu sp.zn. 21Er/568/2011 súd zistil, že dňa 21.07.2011 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, sp.zn. SR 03852/09 zo dňa 03.06.2009

a Zmluva o úvere č. XXXXXXXX. O návrhu na vydanie poverenia exekučný súd rozhodol uznesením sp.zn. 21Er/568/2011 zo dňa 23.08.2011, právoplatným dňa 12.09.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp.zn. EX 8170/11 zamietol. Uznesením zo dňa 05.10.2011 sp.zn. 21Er/568/2011 právoplatným dňa 25.10.2011 exekučný súd exekučné konanie vykonávané súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp.zn. EX 8170/11 zastavil a vyslovil, že súdny exekútor nemá právo na náhradu trov konania a oprávnenému náhradu trov konania nepriznal. Návrhom vedeným na Okresnom súde v Lučenci sp.zn. 17C/171/2012 (21Er/568/2011) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 2 104,10 eura a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 420,82 eura.

Z pripojeného spisu sp.zn. 5Er/569/2011 súd zistil, že dňa 21.07.2011 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 18.05.2011. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, sp.zn. SR 1387508 zo dňa 13.05.2008 a Zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. O návrhu na vydanie poverenia exekučný súd rozhodol uznesením sp.zn. 5Er/569/2011-13 zo dňa 11.11.2011, právoplatného dňa 22.12.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp.zn. EX 8163/11 zamietol. Uznesením zo dňa 26.03.2012 sp.zn. 5Er/569/2011-18 právoplatným dňa 02.05.2012 exekučný súd exekučné konanie vykonávané súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp.zn. EX 8163/11 zastavil a vyslovil, že súdny exekútor nemá právo na náhradu trov exekúcie. Návrhom vedeným na Okresnom súde v Lučenci sp.zn. 17C/172/2012 (5Er/569/2011) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 735,59 eura a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 147,12 eura.

Podľa § 3 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci

- nezákonným rozhodnutím,
- nezákonným zatknutím, zadržaním, alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutím o väzbe alebo
- nesprávny úradný postupom.

Podľa § 4 ods. 1, písm. a) bod. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní, alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 5 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánov verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci, pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním, alebo iným pozbavením osobnej slobody , rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutí o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1, 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov , ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku, alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú výzvam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 17 ods. 1 a 2, 3 Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a porostredie v ktorom žije a pracuje
b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k nej došlo
c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote
d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody sa premičí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premičacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 41 ods. 1 Zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti, alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2, písm. c),d) a i) Zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného k 01.06.2011 podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a časť plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených

i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 41 ods. 2, písm. c),d) a i) Zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekútorskej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného k 01.06.2010 podľa tohto zákona možno vykonať exekúcie aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a časť plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených

i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 1, 2 Zák.č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného od 01.06.2011 exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia, alebo odstránenia väd návrhu súdu (§45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 Zák.č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2, písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je odvolanie prípustné.

Podľa § 44 ods. 1,2 Zák.č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného od 01.06.2010 exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia, alebo odstránenia väd návrhu súdu (§45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2, písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 1,2 Zák.č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného od 01.02.2002 do 31.05.2010 exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najskôr do 15 dní doručenia súdu (§45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) bod. 3 Zák.č.514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Zákon č. 514/2003 Z.z. má oporu v čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Pri jeho aplikácii sa podporne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý je v tomto ohľade všeobecným predpisom. Nárok na náhradu škody podľa zák.č. 514/2003 v znení neskorších predpisov sa zásadne uplatňujú na všeobecnom súde. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci má povahu objektívnej zodpovednosti (bez zreteľa na zavinenie). Zákon nepozná žiaden liberačný dôvod na základe ktorého by sa bolo možné zbaviť tejto zodpovednosti.

Štát zodpovedá za škodu vzniknutú nesprávnym úradným postupom. Úradným postupom je postup orgánov štátu súvisiacich s výkonom štátnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností účastníkov daného konania. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je tiež príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup orgánu štátu musí byť teda vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Exekučné konanie, ako druhá samostatná fáza civilného procesu je upravená v Exekučnom poriadku. Nesprávnym úradným postupom je porušenie pravidiel upravených v Exekučnom poriadku, avšak štát

zodpovedá za škodu len ak je daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda, ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti nedošlo by ku škode. Nesprávny postup súdu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Súd poukazuje na tú skutočnosť, že aj v prípade, keď nebolo rozhodnuté o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote podľa § 41 ods. 2, písm. d) s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 1 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2010 do 31.05.2011, samotné nedodržanie lehoty stanovenej v Exekučnom poriadku neznamena automatické prieťahy v konaní. Exekučným titulom boli rozsudky stáleho rozhodcovského súdu. Súd musel preskúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul. V jednotlivých exekučných konaniach objektívne posudzoval zákonnosť exekúcie, musel skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola v každom jednotlivom prípade uzavretá platne. Skúmanie rozhodcovských rozsudkov si vyžadovalo osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na tú skutočnosť, že sa týkali právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučných konaní bola primeraná náročnosti veci. Súd považuje za potrebné uviesť, že všeobecný súd v konaní o náhrade škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní. Túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd Slovenskej republiky.

Podľa názoru súdu žalobca mal možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je kompetentný preskúmať Ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa Zák.č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy v konaní. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup svojho, alebo iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve.

Pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci, pri výkone verejnej moci musia byť splnené všetky tri podmienky uvedené v zákone č. 514/2003 Z.z. a to nezákonné rozhodnutie, resp. neprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Z uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení, alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietaných žalobcom splnená. Predmetné rozhodnutie okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň jeho zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Otázkou správnosti postupu pri rozhodovaní po zamietnutí návrhu na vykonanie poverenia taktiež nie je na mieste posudzovať. Ide o namietanie samotného rozhodnutia, preto nie je možné hovoriť o nesprávnom úradnom postupe.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vo svojom žalobnom návrhu namieta prieťahy v konaní, je potrebné poukázať na ustanovenie § 9 ods. 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z., kde je explicitne uvedené z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch v konaní.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavovania sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým

sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha náhrady materiálnej škody vo výške istiny s príslušenstvom vymáhanej od povinného.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje.

Na základe všetkých uvedených skutočností je súd toho názoru, že žalovaný nemôže niesť zodpovednosť a náhradať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu nie je preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

Žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenia § 17 ods. 3 Zák.č. 514/2003 Z.z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť nemôže byť žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností má súd za to, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietaných konaniach došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik, ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle Zák.č. 514/2003 Z.z. žalobu, ako právne neopodstatnenú súd zamietol.

Keďže súd spojil na spoločné konania veci vedené pod sp.zn. 17C/152/2012, 17C/158/2012, 17C/161/2012, 17C/163/2012, 17C/165/2012, 17C/168/2012, 17C/171/2012 a 17C/172/2012 s tým, že tieto sa ďalej viedli pod sp. zn. 17C/152/2012 súd žalobu po sčítaní jednotlivých predmetov v konaní o zaplatenie majetkovej škody vo výške 27 684,05,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 5 536,8 eura zamietol.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p. v zmysle ktorého súd náhradu trov konania prizná úspešnému účastníkovi proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danom prípade bol úspešným účastníkom žalovaný, ktorý si v lehote určenej v § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčíslił žiadne trovy konania a ani zo spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy konania vznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Dr.Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej , možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vchádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods.1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo aj také dôvody neexistovali,
- j) je odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.